

Andrej Žarnov,

vlastným menom prof. MUDr. František Šubík, básnik katolíckej moderny, prekladateľ, lekár -patológ, sa narodil 19. 11. 1903 v Kuklove, kde vychodil základnú školu. Gymnaziálne štúdiá absolvoval v Skalici a Trnave, Lekársku fakultu na Univerzite Komenského v Bratislave. Bol profesorom na Lekárskej fakulte a prednostom Ústavu patologickej anatómie Slovenskej univerzity v Bratislave a členom Štátnej rady. V roku 1943 sa ako člen medzinárodnej vyšetrovacej komisie Červeného kríža zúčastnil na vyšetrovaní masových hrobov v Katyňskom lese. Svojou vedeckou analýzou potvrdil účasť stalinského ZSSR na likvidácii tisícok poľských dôstojníkov. Za svoju verejnú správu o týchto vojnových zločinoch niesol represívne dôsledky po celý život /väzenie, emigrácia/.

V apríli 1945 emigroval, po niekoľkých mesiacoch ho deportovali a uväznili v Bratislave a v Leopoldove.

Po prepustení pôsobil ako lekár v Trnave. V roku 1952 emigroval druhý raz, žil v Rakúsku, Nemecku a od roku 1953 v USA, kde pôsobil ako lekár. Stal sa medzinárodne uznávaným

znalcom v odbore patológie. V exile pôsobil vo viacerých krajanských spolkoch, bol členom Slovenského ústavu, kultúrnej komisie Svetového kongresu Slovákov a neskôr predsedom Spolku slovenských spisovateľov a umelcov v zahraničí. Debutoval zbierkou básní Stráž pri Morave /1925/,

ktorá sa stretla s politicky búrlivou odozvou a vtedajšie úrady ju prikázali skonfiškovať. V necenzurovanom znení vyšla až v roku 1940. Nasledovali zbierky Brázda cez úhory /1929/, Hlas krvi /1932/, Štít /1940/ a zbierka Mŕtvy /1941/, ktorá reflektuje tragizmus otca pri strate svojho syna, ktorého sám pitval. V emigrácii vydal zbierku Presievač piesku /1978/. Jeho báseň z tejto zbierky Slovenský žiaľ patrí medzi najlepšie umelecké výkony slovenskej emigrantskej poézie. Okrem iného prirodzene ňou nadviazal na základnú významovú dikciu celej svojej

básnickej tvorby - na rúzne formovanie údela národa v novodobých dejinách. Od ukončenia 2. svetovej vojny až do roku 1989 bol zakázaným autorom, no napriek tomu sa významne zapísal do dejín slovenskej literatúry. Je jedným z významných zakladateľov národne exponovanej politickej lyriky. Jeho tvorba reprezentuje najsuggestívnejšie činy modernej poézie pri kliesnení samostatných ciest svojho národa. Venoval sa aj prekladateľskej činnosti, najmä z antickej /Sofokles/ a poľskej

poézie /A. Mickiewicz, K. Wojtyła- pápež Ján Pavol II./ . Za svoju prácu bol viackrát ocenený. Zomrel 16. 3. 1982 v Poughkeepsie, New York /USA/.